

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه جمعه

حضرت امیر المؤمنین

سیدنا میرزا مسرور احمد ایدہ اللہ تعالیٰ بنصرہ العزیز

خلیفہ پنجم حضرت مسیح موعود و امام مہدی علیہ السلام

ایراد شدہ در ۲۸ جولائی ۲۰۲۳ / ۰۶ مرداد ۱۴۰۲

امروز به فضل خداوند متعال جلسہ سالانہ جماعت احمدیہ انگلستان آغاز می‌شود. به لطف خداوند متعال قریب به چہار دہہ از برگزاری جلسہ سالانہ در محضر خلافت می‌گذرد. در ابتدا به دلیل تمہیدات گسترده، جماعت اینجا نیاز بہ آموزش فراوان داشت کہ برای این امر حضرت خلیفہ چہارم مسیح با علاقہ شخصی راہنمائی فرمود و از افراد مجرب از ربوہ فراخواند. از جملہ چوہدری، حمیداللہ نیز مسئول نشست سالانہ بود. او کمک زیادی کرد. اولین جلسہ ای کہ در سال ۱۹۸۵ در اینجا در حضور حضرت خلیفہ چہارم مسیح برگزار شد، قبل از جلسہ ای در سال ۱۹۸۴ برگزار شد اما بسیار کوتاہ بود. جلسہ عادی کہ در سال ۸۵ برگزار شد، شاید پنج ہزار نفر حضور داشتند و این ہم دغدغہ مدیریت بود. ہمہ نگران نحوہ مدیریت بودند. الآن بہ فضل خدا در اجتماع خدام الاحمدیہ انگلیس یا اجتماع لجنہ اماء اللہ حضور بیش از بیشتر است و این سازمان‌های زیرمجموعہ نیز بہ خوبی مدیریت آنها را بر عہدہ می‌گیرند. بنابراین، از این نظر، جماعت بریتانیا برای رسیدگی بہ ترتیبات بسیار باتجربہ شدہ است. این بار چون جلسہ بعد از سہ چہار سال وقفہ در سطح وسیعی

برگزار می‌شود، ساماندهی دوباره نگران است که بتوانیم حضور بیش از چهل هزار نفر را به خوبی اداره کنیم، اما با به لطف خداوند متعال امیدوارم که کارگران ما بتوانند به بهترین نحو از عهده مسؤلیت‌های خود برآیند. ماشاءالله نه تنها مردمی که اینجا زندگی می‌کنند، بلکه بچه‌هایی که اینجا به دنیا آمده‌اند و بزرگ شده‌اند که الان جوان هستند یا به سنی رسیده‌اند که می‌توانند با حواسشان کار کنند. آنها به اندازه کافی باتجربه هستند تا کار خود را به نحو احسن انجام دهند.

یکشنبه گذشته نیز **تنظیمات ایجاد شده** تا آن زمان را بررسی کردم و به فضل خداوند متعال در همه جا در هر بخش، داوطلبانی را بسیار کوشا و آگاه به کارشان یافتیم و به فضل خداوند متعال نگرانی برطرف شد. این نگرانی که بعد از یک وقفه، جلسه در سطح بسیار گسترده برگزار می‌شود و کمبودهای اداری وجود ندارد، همیشه تمرکز خود را بر جذب برکات بگذارید. کار ما با هیچ یک از هوش و تجربه ما انجام نمی‌شود بلکه صرفاً به لطف الله تعالی انجام می‌شود. به همین دلیل در خطبه آخر به مسؤلان به اختصار عرض کردم که با پیروی از تعالیم خدا و رسولش، با سخت کوشی، با اخلاق عالی و استعانت از خداوند، از هر کارگر و هر سرپرستی، باید عمل کرد. کار خود را و هنگامی که انجام شود، خداوند تعالی نیز برکت می‌دهد. ما فداکارانه خود را برای خدمت به میهمانان حضرت مسیح موعود علیه السلام که برای اهداف صرفاً مذهبی در اینجا جمع شده‌اند، عرضه کرده ایم. پس باز هم از مسؤلان می‌خواهم با حفظ روحیه ای که همه خود را برای خدمت رسانی کرده‌اند هر چه بیشتر به وظایف خود عمل کنند و هر جا که حق دارند به میهمانان خدمت کنند این نیز فراموش نشود که ما نیز باید حق عبادت خدا را بپردازیم، نماز خود را حفظ کنیم و با استفاده از این محیط هر لحظه سعی کنیم خود را پاک نگه داریم. نباید تصور کرد که فقط

با انجام وظایف به هدف خود رسیده ایم. بدون عبادت هدف ما محقق نمی‌شود. بنابراین کودکان، مردان و زنان جوان مسؤلان نیز باید نسبت به پرداخت این وظایف اهتمام داشته باشند.

پس از آن، امروز می‌خواهم چند نکته را به مهمانانی که به جلسه آمده اند بگویم. هر محفلی باید این را همیشه پیش خود نگه دارد که فکر نکنند این چیزهایی را که می‌خواهم بگویم، در بطور عادی می‌گویم، من گفتم و شما شنیدید. بس همین کافی است. خیر، اما باید رعایت شود. اولین و مهمترین چیز این است که همه افرادی که برای شرکت در این جلسه به اینجا آمده اند، همیشه این سخن حضرت مسیح موعود (علیه السلام) را به یاد داشته باشند که این جلسه جشن دنیوی نیست، یک هدف است و آن هدف. بهبود وضعیت روحی و فکری و بهبود وضعیت اخلاقی شماست. محبت خدای تعالی و رسولش را در دل خود پرورش دهید. پس وقتی این فکر پیش آمد، به امور دنیوی توجه نمی‌شود و زمانی که به امور دنیوی توجه نمی‌شود، ترتیبات خاصی از جلسه است که حتی در صورت وجود ضعف، مهمانان آن را احساس نمی‌کنند و گمان می‌کنند. کاستی از سوی میزبان یا برگزارکنندگان جلسه بوجود آمده است، برای ما مهم نیست. هدف ما بهبود شرایط روحی و فکری است و می‌توانیم با بهره مندی از جلسات و سخنرانی‌های جلسه این کار را انجام دهیم.

پس اولین نکته این است که هر شرکت کننده باید در نظر داشته باشد که ما به جای سرگردانی در طول جلسه و وقت بین برنامه‌های جلسه که شامل غذا می‌شود و برای نماز یا ملاقات دوستان نیز استفاده می‌شود، به تمام مراحل جلسه گوش دهیم. اگر وقت آزاد دارید، فقط برای خرید در بازار نروید، غرفه‌های کتاب جماعت در اینجا برقرار شده است، از اداره انتشارات به آنها مراجعه

کنید. به همین ترتیب بخش‌های مرکزی مختلفی مانند آرشیو عکس، بررسی ادیان، خیمه‌گاه تبلیغ و نمایشگاه آرشیو وجود دارد. آنها را ببینید و اطلاعات دینی و تاریخی خود را نیز افزایش دهید. برای جدا شدن از عقده‌های دنیوی در همه جهات و تلاش برای انجام امور صرفاً دینی و تربیتی و زمانی که این اتفاق بیفتد، محبت و رابطه متقابل نیز افزایش می‌یابد و اگر ضعف‌هایی در مدیریت و میزبانی وجود داشته باشد، اگر وجود داشته باشد، وجود نخواهد داشت. مشاهده گردید. فضایی دوست داشتنی وجود خواهد داشت که فضای مؤمنان واقعی را به تصویر می‌کشد. اگر اینطور نباشد نمی‌توانیم فضایی را در جلسه ایجاد کنیم که هدف جلسه است. در صورت کشف و زیر سؤال بردن نقاط ضعف، ده‌ها تردید در چنین ترتیب بزرگ و موقتی می‌تواند ایجاد شود. کمال نمی‌تواند به دست بیاید، ضعف‌هایی دیده می‌شود که بسیاری از آنها در طبیعت آزاردهنده هستند. مثلاً تهیه غذا وجود دارد، در این معمولاً سعی می‌شود تمام امکانات ممکن برای میهمانان برای غذا دادن به آنها فراهم شود. کاری و غیره نباید خیلی کوچک باشد و دستیاران غذا نیز باید با نشان دادن اخلاق بالا به میهمانان به درستی از میهمانان پذیرایی کنند اما گاهی اوقات تخمین کمی می‌شود و اگر غذا درست تهیه نشود، به جای نشان دادن هر نوع عصبانیت، عذرخواهی داوطلبان را باید با خوشرویی پذیرفت. حضرت مسیح موعود علیه السلام در چنین مواقعی چه سرمشقی برای ما گذاشتند؟ اتفاقی از زندگینامه ایشان در این باره نقل می‌کنم این گونه نوشته شده است

حضرت مسیح (علیه السلام) روزی در سفر بود و به کار مشغول بود، به همین دلیل هنگام سرو غذا و اطعام میهمانان دیگر شام نخورد. کارگران ممکن است آن را گذاشته باشند و بعد از مدتی بدون اینکه ببینند خورده شده یا نه آن را برداشته باشند. مدیریت هم به این نکته توجه نکرد که ایشان علیه السلام غذا

نخورده است و مشغول کار خود هست. اما اواخر شب که احساس گرسنگی کرد از مدیریت درمورد غذا پرسید، همه دست پاچه شدند و الان چیزی نمانده است. اواخر شب بود و بازارها هم تعطیل بود. از هیچ هتلی نمی‌شد سفارش داد. اما حضرت مسیح موعود علیه السلام متوجه شد که غذا تمام شده است و برگزارکنندگان نگران اند تا فوراً غذا را بپزند. آن حضرت فرمود: جای نگرانی نیست. ببین، تکه‌های نان باقی مانده روی میز خواهد بود، همان را بیاور. بنابراین او برخی از این تکه‌ها را خورد و از مدیریت دلجویی کرد. راویان می‌گویند اگر حضرت مسیح موعود علیه السلام در آن زمان دستور پخت غذا را می‌داد، برای ما مایه افتخار بود و ما به این کار افتخار می‌کردیم که فرصت خدمت پیدا می‌کردیم. در این برکت بود. اما او درد ما را احساس می‌کرد.

پس این مثالی است که اگر در وقت مقرر به غذا نرسیدیم، باید آن را پیش روی خود بگذاریم، شما آنچه به شما داده می‌شود بخورید. گاهی اوقات غذا تمام می‌شود و عدس بلافاصله پخته می‌شود زیرا به راحتی و سریع پخته می‌شود تا مهمان گرسنه نماند و مهمان باید آن را با خوشی بخورد. همینطور این درس را هم داد که نان هدر نرود. می‌دانست که مردم تکه‌های نان می‌گذارند، گفت بیاورید من می‌خورم. بنابراین در اینجا نیز به مهمانان می‌گویم که نانوها تمام تلاش خود را می‌کنند که نان را خوب بپزند، اما گاهی ممکن است خام یا سوخته بماند، در موارد شدید می‌توان آن را رها کرد اما معمولاً نه. اگر مقدار کمی باقی مانده باشد، نان را نباید هدر داد. ماشین نان پز در اینجا کار می‌کند، کارگران برای مدت طولانی به سختی کار می‌کنند و هر سال پیشرفت‌های جدیدی انجام می‌دهند. مهمانان باید به یاد داشته باشند که این آشپزها و نانویان افراد حرفه‌ای نیستند بلکه داوطلب هستند و از اقشار مختلف جامعه می‌آیند، بنابراین صمیمیت و اشتیاق خدمت آنها همیشه قابل قدردانی است.

نشان دادن اخلاق بالا نشان دادن خوش اخلاقی. به هم لبخند بزنید. فقط کار کارگران این نیست که روحیه فداکاری برای دیگران داشته باشند، مهمانان نیز باید به این امر توجه ویژه داشته باشند. اگر اخلاق نیست پس هیچی. تنها با خوش رفتاری کارگران نمی‌توان محیط را آرام کرد بلکه همه حاضران باید رفتار خوبی از خود نشان دهند. زنان نیز باید به این امر رسیدگی کنند و مردان نیز باید به این امر رسیدگی کنند. دفعه قبل این حدیث را نقل کردم که تبسم جزء ایمان است. صدقه نیز برای ادامه لبخند است. پس باید به این موضوع رسیدگی شود.

ملاک نشان دادن اخلاق والا در جلسه، حضرت مسیح موعود علیه السلام فرموده است یا در رابطه با مهمانان چیست نصیحت کرد، فرمود

من واقعاً می‌گویم که ایمان مرد هرگز درست نمی‌شود مگر اینکه آسایش برادرش را بر آسایش خود مقدم دارد. اگر یکی از برادرانم با وجود ضعف و بیماری روبروی من روی زمین بخوابد و من با وجود تندرستی بر تخت تسلط کنم تا او ننشیند، متاسفم. اگر از روی محبت و دلسوزی بلند نگردم و تختم را به او نسپارم و زمین را برای خودم دوست نداشته باشم باید بمانم و تا جایی که می‌توانم برای او آرامشی فراهم نکنم و اگر یکی از برادران دینی ام سخنی تند بگوید. به من با خودخواهی او، پس حیف است برای حال من. این برای محیط جلسه نیز بسیار مهم است. اگر تند گفت حیف است عمداً با او تندخویی کنم، بلکه باید بر گفتار او صبر کنم و در دعایم برایش گریه کنم زیرا برادر من است و از نظر روحی بیمار است. اگر برادرم ساده است یا بی سواد یا اشتباه ساده ای مرتکب می‌شود، من نباید او را مسخره کنم، یا با او بداخلاق کنم، یا بدخواهانه از او انتقاد نکنم، راههایی وجود دارد، هیچ کس نمی‌تواند مؤمن واقعی باشد، تا

وقتی که دلش نرم نیست و تا زمانی که خود را از همه پستتر نداند و همه شیطنتها از بین برود. خادم مردم بودن نشانه بندگی است و سخن گفتن با فقیر با ملایمت و تعظیم نشانه محبوبیت نزد خدا و پاسخ بد به نیکی نشانه شادی و خوردن خشم و غضب است. نوشیدن چیزهای تلخ نشانه بزرگی جوانمردی است.

این دستور کلی بود که حضرت مسیح موعود علیه السلام به مردم جماعت داد. پس اینها اصول اخلاقی است که باید در همه حال و به ویژه در ایام جلسه در نظر گرفته شود. اگر در این سه روز این کار را انجام دهیم، نوعی عادت به رعایت این موارد خواهیم داشت و می‌توانیم در زندگی روزمره خود نیز پیشه رو داشته باشیم، به شرطی که در نظر داشته باشیم که روحی و اخلاقی خود را در این زمینه ارتقا دهیم. جلسه برگزار شد این فکر، آن جامعه زیبا را برای همیشه برپا خواهد کرد که به حقوق دیگران توجه را مبذول خواهد کرد، آنچه در جلسه یاد گرفتیم. ترجیح دادن برادرت بر خود، کار بی اهمیتی نیست، کار مبارزه ای بزرگ است. به همین دلیل گفت که مربوط به ایمان است. ایمان او صحیح نیست که در آن ماده ایثار و ادای حق دیگران نباشد. الله تعالی برای چیزهای ناچیز مستحق ثواب بزرگ قرار نمی‌دهد، اما بی نهایت بر او رحمت می‌کند، بی نهایت به او برکت می‌دهد، بی نهایت به او می‌دهد که در مجاهدت پیشرفت می‌کند، در یک جا می‌گویند:

حق الله گاهی ادا می‌شود، اما ادای حقوق بندگان کار بسیار سختی است. پس هرکسی این فکر را پیش خودش نگه دارد که برادرمان را بر خود ترجیح دهیم. اگر این فکر در هر یک از ما ایجاد شود و با این فکر پیدا شود که من باید برای جلب رضای خدا حقوق دیگران را بپردازم، چنین جامعه ای تبدیل به جامعه

عشق و محبت می‌شود. فقط سه روز جلسه برای ابراز این عشق کافی نیست، بلکه تمام زندگی مصداق عشق می‌شود. چه نصیحت‌های زیبایی برای برپایی این جامعه پاک کرد. گفت اگر کسی با کلمات تند صحبت می‌کند و رفتار من هم همینطور است، حیف بر من است. به جای تندخویی با او، برایش دعا کنم. این همان جامعه ای است که اسلام می‌خواهد آن را ایجاد کند و این همان جامعه ای است که حضرت مسیح موعود علیه السلام می‌خواهد در پیروان خود ببیند. چه زیبا بیان کرد که هر که بدی دارد از نظر روحی بیمار است، این وظیفه من است که او را درمان کنم یا شفا بدهم. حال این فقط برای اصلاح دیگران نیست، بلکه برای اصلاح خود است، بلکه بیشتر از دیگران، برای اصلاح خود است که بیماری روحی دیگری تنها زمانی قابل درمان است که خود شخص از بیماری رهایی یابد. پس برای دوری از این بیماری‌ها باید از سرزنش دیگران پرهیز کرد. باید دلت را برای دیگران نرم کنی. انواع تکبرها را باید از درون زدود. بنابراین میزبانان نیز باید به آن فکر کنند و میهمانان نیز باید به آن فکر کنند. اگر سعی کنیم اشتباهات یکدیگر را نادیده بگیریم و فضایی از امنیت و دلسوزی ایجاد کنیم، این سه روز به دستیابی به هدفی تبدیل می‌شود که برای آن در اینجا جمع شده ایم. گاهی کینه توزی حتی در مورد مسائل پیش پا افتاده ایجاد می‌شود و چنان فضایی ایجاد می‌شود که شروع به بد گفتن به یکدیگر می‌کنند و حتی به هم می‌خورند. اگر قرار است این فضا ایجاد شود و احساسات کنترل نشود، بهتر است در جلسه حاضر نشوند و همینطور اگر مسئولین نمی‌توانند این وضعیت را کنترل کنند، نباید برای مسؤلیت بیایند. شکایات به ویژه در مورد ترافیک زیاد است. جای پارک محدود است. پارکینگ بسته به تعداد ماشین‌ها داده می‌شود، این بار ممکن است ماشین‌های بیشتری باشد و ممکن است جا محدود باشد. هر مهمان باید در حین همکاری هنگام اعزام به جای

دیگری ترک کند. عموماً به فضل خدا مردم همکاری می‌کنند، تربیت اعضای جماعت به فضل خدا چنین است، اما برخی از آنها چنین هستند، اگر دیر به محل اجتماع می‌رسند، چنین افرادی به هر حال باید مواظب باشد، اگر چنین محدودیتی برای جلسه وجود دارد و کسانی که در حال انجام وظیفه هستند نیز به جای این که با چنین افرادی بحث کنند، زودتر بیایند. خدا کند حتی یک نمونه رفتار خشن را ببینیم. ان شاء الله خداوند به میهمانان کمک کند تا کارمندان را هیچ بخشی را به دردمس نیندازند و خداوند روحیه کارگران را نیز افزایش دهد. خداوند متعال این سه روز را نه تنها روزهایی قرار دهد که ما سرود بخوانیم و شعر بخوانیم و سرودهای عاشقانه و عاشقانه بخوانیم، بلکه با آموزش این سه روز بیدار شوند که چنین فضای عاشقانه ای را برقرار می‌کند. عاطفه در جامعه که در جامعه واقعی و اسلامی وجه تمایز است.

حضرت مسیح موعود علیه السلام بارها و بارها در مناسبت‌های مختلف به ما یادآوری کرده اند که افکار پاکی داشته باشیم که فقط حاوی خیر و پاکی است. در یک جا ضمن تذکر به میهمانان که به وظایف خود توجه کنند و افکار پاک را حفظ کنند، می‌گویید.

کار نیک فقط برای جلب رضایت خداوند متعال و جلب رضایت او و اطاعت از دستورات اوست، اعم از اینکه ثواب داشته باشد یا نباشد. ایمان تنها زمانی کامل می‌شود که از نجواها و توهمات برمی‌خیزد. یعنی فکر نکنید کاری که باید انجام دهم فقط برای پاداش است. خیر، اما برای جلب رضایت خداوند متعال باید انجام شود. فرمود: گرچه به درستی که خداوند متعال هیچ کار خیری را ضایع نمی‌کند. ان الله لا یضیع اجر المحسنین. خداوند هرگز پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند. اما نیکوکار نباید ثواب را در نظر بگیرد.

ببینید، اگر یک مهمان اینجا بیاید صرفاً به این دلیل که استراحت، شربت سرد یا غذای راحتی وجود دارد، آن وقت انگار برای این چیزها می‌آید. گرچه وظیفه خود میزبان است که تا حد امکان از مهمان نوازی او کم نکند و او را راحت کند و چنین می‌کند، اما چنین فکری مهمان برای او ضرر است.

بنابراین این فکری است که هر مهمان باید در نظر داشته باشد. برخی از مهمانان در مهمانخانه جماعت می‌مانند، اما گاهی اوقات خواسته‌هایی برای اقامت وجود دارد که برآورده کردن آنها دشوار است. همینگونه، برخی از امکانات دیگر نیز قابل ارائه نیست، زیرا ارائه همه این امکانات در مدیریت گسترده جلسه امکان پذیر نیست. عموماً مردم می‌فهمند. همین دو روز پیش با خانواده ای ملاقات کردم که با اینکه مدت‌ها پیش به اداره اطلاع رسانی کرده بودند اما به دلیل سوء تفاهم نتوانستند محل اقامتی که در اختیارشان گذاشته شده بود را هماهنگ کنند و برای یکی از عزیزانشان هماهنگی کردند. با اینکه خانه عزیز هم خیلی کوچک است، آنها با گذاشتن تشک روی زمین یا با گذاشتن تخت می‌خوابند و ممکن است میزبان و مهمان هر دو با مشکل مواجه شده باشند، اما خوشحال هستند که حد اقل جلسه را گوش می‌دهند. و این سخنان لبخندانه به من گفتند، هیچ شکایتی نکردند. اغلب چنین مهمانانی وجود دارد، اما برخی از آنها وقتی ملاقات می‌کنم، اما با شناخت خلق و خوی آنها، احساس می‌کنم که آنها نمی‌توانند تحت شرایط مسکن گروهی بمانند، اما خوشبختانه آنها می‌مانند، اگرچه من غیر از این فکر می‌کنم. که آنها ممکن است نتوانند بمانند، اما آنها می‌مانند. و اکثریت اینگونه هستند، اما عده ای هم هستند که شک و تردید زیادی دارند. اگر برای رضای خداوند متعال این روز را با نشاط بگذرانید، خداوند متعال نیز برکات را می‌دهد. الان هم اینجا محل سکونتشان چادر یا اسکان جمعی بود، به نظر من به دلیل جمعیت بیشتر تکمیل شده

است، بنابراین ممکن است لازم باشد در جایی که مشکلی وجود دارد، چنین ترتیبی داده شود، اگر مشکلی وجود داشته باشد، با کمال میل این را تحمل می‌کنند. میهمانان باید بگیرند. اما میهمان وظیفه میزبان را دارد که همان طور که حضرت مسیح موعود علیه السلام فرموده است تا حد امکان به میهمان آسایش دهد و خداوند بهترین اجر را به میهمانان برای تحمل دردهای جزئی عنایت فرماید. این را هم باید پیش خود نگه دارند، بعد سعی کنند آن را از الله تعالی بگیرند.

توصیه پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) برای ایجاد فضای آرامش و امنیت و گسترش آرامش و امنیت در جامعه چیست؟ روزی شخصی خدمت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم رسید و گفت: یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم! کدام اسلام بهترین است؟ پاسخ دادند: به نیازمندان غذا بدهید و به همه کسانی که می‌شناسید یا نمی‌شناسید سلام کنید. این اصل زیبا برای ایجاد محبت و برادری و برقراری صلح و امنیت در جامعه است که در صورت اتخاذ، جامعه ای ایجاد می‌کند و صلح و امنیت را گسترش می‌دهد. فساد در دنیا زیاد است زیرا فقرا فقیرتر می‌شوند. حتی امروزه میلیون ها نفر وجود دارند که حتی دو وعده غذایی در روز دریافت نمی‌کنند. اگر نان بخورند، جای اسکان ندارند. اینجا در این کشور این کشورهای به اصطلاح ثروتمند هم چنین چیزهایی دارند، اینجا در انگلستان که به آن می‌گویند کشور ثروتمند، دیگر امارت احوالشان نیست، اما از خیلی‌ها بهترند. هزاران نفر و کودک به دلیل تورم در خیابان‌ها دراز کشیده اند، حتی نان به درستی در دسترس نیست و مسکن نیز در دسترس نیست. پس این آموزه اساسی اسلام است که گرسنگان را سیر می‌کند. ای کاش مسلمانان این اصل را درک می‌کردند و حاکمانشان حق رعیت را ادا می‌کردند و نه تنها خزانه آنها را پر می‌کردند، بلکه نیازهای فقرا و نیازمندان را برآورده

می‌کردند و اضطراب و ظلم را از جامعه دور می‌کردند. امروزه نیز به همین دلیل این اضطراب فراگیر شده است.

سپس گفتند: سلام کن. با این حال من اتفاقاً به این موضوع اشاره کرده‌ام. ایشان توصیه کرده‌اند که در جامعه سلام گفتن را رایج کنید. سلام گفتن فقط شفاهی نیست، بلکه وقتی انسان از صمیم قلب سلام می‌کند، به فکر گسترش صلح نیز می‌افتد. او هم نسبت به هم احساس خوبی دارد و برای رفع رنجش تلاش می‌کند و دعا می‌کند. پس در این ایام هر احمدی سعی کند پیام صلح را منتشر کند، سلام علیکم را پیشه کند و برای یکدیگر حس خوب ایجاد کند. مردم با خوشحالی با افرادی که با آنها منفعت دارند ملاقات می‌کنند و به گرمی احوالپرسی می‌کنند یا حتی با کسانی که با آنها روابط عادی دارند با خوشحالی ملاقات می‌کنند، اما صلح و امنیت واقعی تنها در آن صورت برقرار می‌شود و از صمیم قلب برای یکدیگر دعا کنید. پس در این جلسه اینگونه افراد نیز باید با رفع کینه سعی در رساندن پیام امنیت داشته باشند و به طور کلی پیام امنیت را در این محیط انتقال دهند. ان شاء الله خداوند به همگان توفیق پیگیری این امر را عنایت فرماید و فضای این گردهمایی محیطی سرشار از آرامش و امنیت کامل شود، اما اخلاق والا و ادای حقوق بندگان جزء همیشگی زندگی ما شود. همچنین توجه را به مواردی کلی از نظر ترتیبات جلسه بیان می‌کنم که همه باید به آن رسیدگی کنند.

اولین نکته این است که شما باید بدون سر و صدا و با دقت به جلسات جلسه گوش دهید و سعی نکنید که فقط به برخی از سخنرانی‌ها گوش ندهید و فقط به برخی گوش دهید. حضرت مسیح موعود علیه السلام از اینکه سخنان برخی از سخنرانان پسندیده و برخی دیگر شنیده نمی‌شود، به شدت ناپسندیدند.

سخنرانان با تلاش فراوان سخنرانی را آماده می‌کنند. همه شرکت کنندگان باید با شرکت در تمام جلسات جلسه سعی کنند از مزایای معنوی و فکری بهره مند شوند.

همچنین به ذکر الهی و درود شریف در ایام جلسه توجه ویژه داشته باشید. امروز به هر حال ایام محرم است و بخصوص امروز دهم محرم است، درود شریف را باید خواند و با این فکر خواند که الله تعالی همچنان مقام و منزلت پیامبر اکرم ﷺ را بالا می‌برد. پیام پیامبرتان صلی الله علیه و آله و سلم موفق و پیروز باد. خداوند صلی الله علیه و آله و سلم شریعت را بقا و عظمت عطا کند. دعای ایشان برای امتش مبارک باشد و خداوند این امت را از هر گونه فساد پاک گرداند. مسلمانان امروز به نام خدا و رسولش چه نمی‌کنند؟ اسلام را بدنام کرده اند. خدا بهشون عقل عطا کنه و به امام زمان هم ایمان بیاورند. در دعاهای خود به یاد داشته باشید که دعا در روز جمعه قبول می‌شود. این به اصطلاح مسلمانان با بردن نام الله تعالی و رسولش امروز بر خاندان روحی و جسمی پیامبر ﷺ ظلم کردند. اکنون این افراد این ظلم را به خاندان معنوی پیامبر ﷺ و حضرت مسیح موعود علیه السلام و جماعتش می‌کنند. این روزها شرایط بسیار دردناکی در پاکستان حاکم است، مخالفان از هر سو به جماعت آسیب می‌رسانند و می‌گویند ما به عشق رسول الله این کار را می‌کنیم و احمدی‌ها در توهین به پیامبر اکرم ﷺ مقصر هستند. ایمان ما این است که پیامبر خاتم پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم باشیم و به شرعی که ایشان آورده ایمان داشته باشیم. در واقع ما مردمی هستیم که در پاسخ به دستور پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم حضرت مسیح و مهدی موعود را پذیرفته ایم. معیار عشق حضرت مسیح موعود علیه السلام به پیامبر اکرم ﷺ به چه سطحی رسیده بود و اینکه چگونه خداوند به این دلیل او را برکت داده است می‌گوید.

یک بار اتفاق افتاد که مدتی مشغول خواندن درود شریف، یعنی فرستادن درود بر پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) بودم. من معتقد بودم راه های خدای متعال راه های بسیار دقیقی است، جز از طریق پیامبر پیدا نمی شود که خداوند هم می فرماید. ابتغوا الیه الوسیله. سپس بعد از مدتی در حال کشف دیدم که دو ساقی آب می آوردند و یکی از درون و دیگری از بیرون وارد خانه من شده اند و چراغهایی داشتند. آب نیست بلکه نور بلکه مشکیزه های از نور می آورند و می گویند: هذا بما صلیت محمد علی محمد صلی الله علیه و آله وسلم. یعنی همه اینها ثواب نور است چون بر محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم صلوات می فرستید.

پس این حالت محبتش بود و خداوند بهش برکت داد. لذا او در بسیاری جاها بیان کرد که آنچه او یافت از طریق رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و با صلوات فرستادن بر او و فنا شدن در محبت او بود. پس چگونه مرا از حضرت محمد رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) جدا می دانید؟ با این حال در این ایام به یاد خدا به خصوص درود توجه ویژه داشته باشید. خداوند متعال هر چه زودتر این برکات را به تمام دنیا منتشر کند.

در سالن اجتماعات مخصوصاً خانمها باید مراقب باشند و توجه بچه های خود را به به جلسه مبذول کنند که باید در طول جلسات ساکت بنشینند. تربیت دوران کودکی همان چیزی است که در ذهن تثبیت می شود. زنانی که در خیمه شب بازی کودکان می نشینند نیز باید سعی کنند کمتر صحبت کنند و بر گوش دادن به مطالب تمرکز کنند. این گلایه هم هست که بچه ها کمتر سر و صدا می کنند و خانمها به بهانه آنها بیشتر با هم حرف می زنند. پس باید به این سمت توجه کرد.

به همین ترتیب، از نظر امنیتی، هرکسی که به جمع زنان و مردان می‌پیوندد، باید مراقب اطراف خود باشد. این یک ابزار امنیتی عالی است و بنابراین دستورالعمل‌های نوشته شده در برنامه خود را به دقت بخوانید و دنبال کنید. خداوند متعال به همگان این فرصت را عنایت فرماید که از این جلسه به نحو احسن بهره مند گردند و ما را از هر بدی مصون بدارد، و برکات خود را بر ما جاری سازد.